Dosar nr. 2-19138/23 (2-23134241-12-2-18092023)

HOTĂRÂRE

ÎN NUM EGII

(m

19 martie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanța de judecată:
Președintele ședinței,
Judecătorul Alexandru Mardari
Grefier Gabriela Popa

Cu participarea reclamantului *****Cimil, reprezentantului pârâtului Serghei Ștepa, avocat Pavel Croitoru, în lipsa reclamanților *****Cimil și *****Cimil care au fost înștiințați legal,

A examinat în ședință de judecată, în sediul instanței, acțiunea la cererea de chemare în judecată înaintată de *****Cimil, *****Cimil și *****Cimil către Serghei Ștepa cu privire la apărarea onoarei și reputației, și repararea prejudiciului moral,

CONSTATĂ:

1. La data de 15.09.2023 reclamanții *****Cimil, *****Cimil și *****Cimil au înregistrat în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediu Centru cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Ștepa Serghei cu privire la apărarea onoarei și reputației, și repararea prejudiciului moral.
2. Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22.09.2023 s-a acceptat spre examinare cererea de chemare în judecată depusă de către reclamanți împotriva pârâtului.
3. Prin cererea de chemare în judecată, reclamanții *****Cimil, *****Cimil și *****Cimil au solicitat obligarea pârâtului Ștepa Serghei la dezmințirea unor informații considerate denigrătoare, precum și încasarea unui prejudiciu moral.
4. Reclamanții au invocat faptul că, la data de 7 august 2023, în cadrul unei conferințe administrative desfășurate la sediul IMSP Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie (în continuare - IMSP SCTO), în prezența a circa 30 de angajați, pârâtul Ștepa Serghei, în calitate de director al

instituției, a afirmat, în replică la o intervenție a dr. ***** Cimil, următoarele cuvinte: „bine că se îmbogățește familia Dumneavoastră”.

5. Reclamanții au indicat că respectiva afirmație a fost făcută în contextul discuțiilor privind obligațiile pecuniare ale IMSP SCTO față de dr. ***** Cimil, rezultate din hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 27 aprilie 2022, prin care instituția a fost obligată la plata unor despăgubiri morale și materiale pentru absența forțată de la locul de muncă.
6. Consideră reclamanții că au arătat că afirmația atribuită pârâtului induce în mod eronat ideea că întreaga familie Cimil s-ar îmbogăți în mod nejustificat din sumele plătite de către IMSP SCTO către dr. ***** Cimil, în condițiile în care aceste sume reprezintă despăgubiri acordate prin hotărâri judecătorești definitive.
7. În susținerea poziției lor, reclamanții au făcut trimitere la mai multe hotărâri ale instanțelor judecătorești, respectiv: Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27.04.2022 (dos.2-5794/21), Decizia Curții de Apel Chișinău din 03.11.2022 și Încheierea Curții Supreme de Justiție din 15.03.2023, precum și la corespondența oficială purtată între dr. ***** Cimil și administrația IMSP SCTO, semnată de pârâtul Ștepa Serghei.
8. Au mai susținut reclamanții că afirmația pretins denigratoare nu corespunde realității, întrucât membrii familiei Cimil nu au beneficiat și nu beneficiază de sumele acordate exclusiv dr. ***** Cimil, cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate acesteia în exercitarea calității sale de angajat al IMSP SCTO.
9. În motivarea cererii, reclamanții au mai arătat că prin afirmația publică a pârâtului le-a fost cauzat un prejudiciu moral semnificativ, exprimat prin suferințe psihice, afectarea reputației, imaginea publică și demnitatea personală, având în vedere că sunt persoane cunoscute în mediul academic și public.
10. Reclamanții au cerut obligarea pârâtului la dezmințirea afirmației pretins defăimătoare, precum și încasarea de la pârât a sumei de ***** lei pentru fiecare reclamant, cu titlu de prejudiciu moral.
11. Totodată, aceștia au solicitat obligarea pârâtului la plata taxei de stat și a cheltuielilor de asistență juridică aferente prezentei cauze.
12. Reclamanții au susținut că procedura prealabilă a fost realizată conform legii, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 17 din Legea privind libertatea de exprimare nr. 64/2010 (în continuarea - Legea 64/2010), având în vedere că cererea prealabilă nr. 927 din 10.08.2023 a fost restituită fără examinare, iar răspunsul a fost primit prin poștă la data de 04.09.2023.

13. Pretențiile reclamanților sunt întemeiate pe prevederile art. 19 alin. (3) din Codul civil, care garantează dreptul persoanei la respectarea onoarei, demnității și reputației profesionale, precum și pe dispozițiile Legii nr. 64/2010, în special art. 15 și art. 17, ce reglementează procedura de apărare împotriva defăimării prin solicitarea dezmințirii informațiilor denigrătoare și repararea prejudiciului moral.
14. Prin referința depusă la cererea de chemare în judecată, pârâtul Ștepa Serghei, prin reprezentantul său, avocatul Pavel Croitoru, a solicitat respingerea pretențiilor formulate de reclamanți ca fiind neîntemeiate.
15. Pârâtul a relatat că la data de 07 august 2023, în calitate de director al IMSP SCTO, a convocat o ședință de lucru cu participarea șefilor subdiviziunilor instituției, inclusiv a șefei Secției Fiziokinetoterapie și recuperare medicală, dr. ***** Cimil.
16. În cadrul ședinței, discuțiile s-au axat pe refuzul dnei Cimil de a semna fișa de post elaborată de secția de cadre, aceasta invocând existența unor ilegalități în conținutul documentului, fără a le concretiza. Pârâtul a menționat că i-a solicitat acesteia să prezinte o variantă alternativă a fișei în termen de o săptămână, solicitare care a rămas fără răspuns.
17. În continuarea ședinței, într-un context conflictual generat de dna Cimil, aceasta a afirmat că instituția va falimenta dacă va fi obligată să achite în mod repetat sume de ***** sau ***** de lei. Ca reacție, pârâtul a rostit fraza „bine că se îmbogățește familia dumneavoastră”.
18. Pârâtul a susținut că această afirmație constituie o judecată de valoare, exprimată într-un context profesional, fără a avea caracter defăimător sau fals, și fără a face referire nominală la reclamanți.
19. A mai indicat pârâtul că fraza contestată nu conține insinuări de natură penală, morală sau profesională, și nu poate fi considerată o relatare falsă de fapte, întrucât exprimă o opinie privind beneficiile patrimoniale obținute de dr. ***** Cimil în urma unor hotărâri judecătorești. De asemenea, pârâtul a subliniat că declarația a fost făcută într-o ședință internă, fără caracter public, și că niciunul dintre reclamanți nu a fost prezent la acea întrunire, nefiind nominalizați în cuprinsul afirmației.
20. Pârâtul a susținut că dr. ***** Cimil se află în relații tensionate cu colectivul instituției, iar comportamentul acesteia după repunerea în funcție a generat conflicte la locul de muncă, inclusiv cu conducerea.
21. Referitor la despăgubirile morale solicitate, pârâtul a arătat că reclamanții nu au dovedit existența vreunui prejudiciu suferit, nici intensitatea suferinței psihice invocate, și nici statutul public special pretins în cerere.

22. Pe cale de consecință, pârâtul a cerut respingerea cererii de chemare în judecată, inclusiv a capătului de cerere privind repararea prejudiciului moral, și obligarea reclamanților la plata cheltuielilor de judecată.

Poziția participanților la proces

23. În susținerile verbale prezentate în ședința de judecată, reclamantul *****Cimil, în numele tuturor reclamanților, a reiterat solicitările formulate prin cererea de chemare în judecată, considerând întemeiată acțiunea privind obligarea pârâtului Ștepa Serghei la dezmințirea afirmației „...bine că se îmbogățește familia Dumneavoastră” și la repararea prejudiciului moral cauzat prin răspândirea acestei informații denigrătoare, în cuantum de ***** lei pentru fiecare reclamant.
24. Reclamantul *****Cimil a susținut că analiza legală a cauzei trebuie realizată nu doar prin aplicarea clasicului silogism juridic, ci prin utilizarea testului de proporționalitate a drepturilor fundamentale aflate în conflict, în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În acest sens, a fost invocat cazul *Fuchsmann c. Germaniei* și au fost menționate criteriile de apreciere a ingerinței într-un drept fundamental, printre care: contribuția afirmației la o dezbatere de interes general, notorietatea persoanei vizate, contextul și forma publicării, precum și repercusiunile produse.
25. Reclamantul a arătat că afirmația litigioasă a fost făcută într-un context ostil, în cadrul unei conferințe administrative desfășurate la data de 07.08.2023, ca replică la o intervenție a dr. ***** Cimil privind obligațiile de plată ale instituției față de aceasta. În opinia reclamanților, afirmația „bine că se îmbogățește familia Dumneavoastră” nu reflectă o opinie neutră sau de interes public, ci o tentativă de discreditare cu substrat personal, în condițiile unui conflict preexistent între conducerea IMSP SCTO și dr. ***** Cimil.
26. În pledoarie s-a accentuat faptul că afirmația nu a fost izolată, ci a fost făcută în contextul executării unor hotărâri judecătorești irevocabile în favoarea dr. ***** Cimil, cauze în care reclamantul *****Cimil a reprezentat-o în calitate de avocat. Astfel, în percepția colectivului medical, afirmația pârâtului a fost corelată direct cu familia Cimil.
27. Reclamantul a susținut că expresia „îmbogățire” are un conținut negativ în contextul de față și nu reflectă realitatea juridică a despăgubirilor acordate pentru prejudicii morale și materiale cauzate angajatei instituției, în baza unor hotărâri judecătorești.
28. S-a arătat că afirmația pârâtului nu poate fi calificată drept o judecată de valoare protejată de libertatea de exprimare, întrucât aceasta nu se bazează pe un substrat factologic suficient și a fost făcută cu rea-credință, într-un

cadru profesional, cu scopul de a compromite imaginea familiei Cimil în fața colegilor.

29. Reclamantul a indicat că, în mod intenționat, pârâtul a plasat în mod tendențios responsabilitatea pentru dificultățile financiare ale instituției asupra unui conflict individualizat și familial, fapt care a provocat reclamanților suferințe psihice considerabile.
30. În concluzie au solicitat reclamanții prin cererea de chemare în judecată următoarele:
    - obligarea pârâtului Ștepa Serghei pentru dezmințirea informațiilor ***„bine că se îmbogățește familia Dumneavoastră”,*** care au fost prezentate de către Ștepa Serghei publicului, angajați IMSP SCTO, constituit din 30 persoane la data de 07.08.2023 ora 14.30, prin afirmațiile că ***„familia dr. ***** Cimil (*****CIMIL, *****CIMIL și *****CIMIL) nu se îmbogățește din banii plătiți de către IMSP SCTO, urmare a executării obligației de plată care derivă din Hotărârea judecătoriei Chișinău sediul Centru din 27.04.2022 (dos. 2-5794/21) și alte hotărâri de judecată dintre dr. ***** Cimil și IMSP SCTO”;***
    - repararea de către pârâtul Ștepa Serghei a prejudiciului moral, cauzat prin răspândirea informațiilor denigratoare „...bine că se îmbogățește familia Dumneavoastră”, monetizat în sumă de ***** lei pentru fiecare reclamant;
    - încasarea de la pârâtul Ștepa Serghei în favoarea Reclamanților *****CIMIL, *****CIMIL și *****CIMIL a taxei de stat, achitate la depunerea cererii de chemare în judecată, precum și a cheltuielilor de asistență juridică, care vor fi probate.
31. Pârâtul Ștepa Serghei, fiind reprezentat de către avocatul Pavel Croitoru, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de reclamanții *****Cimil, *****Cimil și *****Cimil ca fiind neîntemeiată, respingerea capătului de cerere privind repararea prejudiciului moral în sumă de ***** lei pentru fiecare reclamant, întrucât nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea acestuia și nu au fost probate suferințele invocate și încasarea din contul reclamanților în beneficiul pârâtului a cheltuielilor de judecare a cauzei, inclusiv a cheltuielilor de asistență juridică, care vor fi suportate pe parcursul procesului.

Aprecierea instanței de judecată

32. Instanța de judecată analizînd circumstanțele cauzei, cercetând probele prezentate de către părți ajunge la concluzia privind admiterea parțială a acțiunii înaintate, cu obligarea pârâtul Serghei Ștepa să dezmintă informația

care a fost prezentată de către Serghei Ștepa publicului angajați IMSP SCTO, constituit din 30 persoane la data de 07.08.2021, ora 14:30 prin declarația „„...bine că se îmbogățește familia Dumneavoastră (***** Cimil)„ prin prezentarea în termen de 30 (treizeci) zile calendaristice din data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, a scuzelor scrise reclamanților *****Cimil, *****Cimil și *****Cimil cu următorul conținut „Subsemnatul Serghei Ștepa dezmint informația că familia dr. ***** Cimil (*****Cimil, *****Cimil și *****Cimil) se îmbogățește din banii plătiți de către IMSP SCTO, urmare a executării obligației de plată care derivă din Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27.04.2022 (dos.2-5794/21) și alte hotărâri de judecată dintre dr. ***** Cimil și ISMP SCTO''. În partea încasării prejudiciului moral acțiunea se respinge ca neîntemeiată. Se încasează de la pârâtul Serghei Ștepa în beneficiul reclamantului *****Cimil taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei.

33. Hotărârea instanței se întemeiază pe următoarele motive de fapt și de drept.
34. Conform art. 118 din Codul de procedură civilă Obligaţia probaţiunii în judecată (1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (2) Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite. (3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.
35. Conform art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.
36. Potrivit art. 3 din Legea nr. 64/2010 (1) Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei. (2) Libertatea de exprimare protejează atît conţinutul, cît şi forma informaţiei exprimate, inclusiv a informaţiei care ofensează, şochează sau deranjează. (3) Exercitarea libertăţii de exprimare poate fi supusă unor restrîngeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracţiunile, pentru a proteja sănătatea şi morala, reputaţia sau drepturile altora, pentru a împiedica

divulgarea de informaţii confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti. (4) Restrîngerea libertăţii de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut la alin.(3) şi doar în cazul în care restrîngerea este proporţională cu situaţia care a determinat-o, respectîndu-se echilibrul just dintre interesul protejat şi libertatea de exprimare, precum şi libertatea publicului de a fi informat.

37. Conform art. 7 din Legea 64/2010 (1) Orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. (2) Persoana lezată prin răspîndirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informaţia cumulează următoarele condiţii: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informaţie. (3) Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(2) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat. (4) Persoana lezată prin răspîndirea unor judecăţi de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecăţile de valoare cumulează următoarele condiţii: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător; c) permit identificarea persoanei vizate de informaţie. (5) Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(4) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, sau publicarea unei replici, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat.
38. Conform art. 10 din Legea 64/2010 (1) Orice persoană are dreptul la respectul vieţii private şi de familie.
39. Cauzele cu privire la defăimare se examinează în procedură contencioasă conform prevederilor prezentului II din Legea 64/2010 şi ale Codului de procedură civilă.
40. Potrivit art. 24 din Legea 64/2010 (1) **Reclamantul trebuie să dovedească următoarele:** a) pîrîtul a răspîndit informaţia; b) informaţia îl vizează şi este defăimătoare; c) informaţia constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat. (2) **Pîrîtul trebuie să dovedească următoarele:** a) informaţia nu este defăimătoare şi/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informaţia constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspîndirii informaţiei, deşi a luat toate măsurile de diligenţă, nu putea şti că prin acţiunile sale contribuie la răspîndirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient; d) informaţia răspîndită este de interes public.

41. Conform art. 26 din Legea 64/2010 (1) Orice persoană este în drept să ceară în instanţa de judecată dezminţirea relatărilor false şi defăimătoare cu privire la fapte. (2) În cazul în care instanţa de judecată va stabili că acţiunea cu privire la răspîndirea informaţiei false şi defăimătoare este întemeiată, iar reclamantul solicită publicarea unei dezminţiri, instanţa va dispune dezminţirea relatărilor false şi defăimătoare, indicînd în dispozitivul hotărîrii textul dezminţirii. (3) Instanţa de judecată va dispune efectuarea dezminţirii în cel mai potrivit mod pentru restabilirea drepturilor reclamantului. Dacă informaţia falsă şi defăimătoare a fost răspîndită prin intermediul mass-mediei, instanţa va obliga mass-media care a răspîndit această informaţie să publice şi/sau să răspîndească dezminţirea la aceeaşi rubrică, pagină, în acelaşi program, la aceeaşi oră sau în acelaşi ciclu de emisiuni. În cazul în care informaţia falsă şi defăimătoare a fost răspîndită prin alte mijloace decît mass-media, instanţa va stabili aceeaşi modalitate de dezminţire sau, după caz, alta adecvată situaţiei.
42. Conform art. 29 alin. (1) din Legea 64/2010 Instanţa de judecată va acorda o compensaţie de natură să aducă satisfacţie persoanei lezate. La stabilirea cuantumului compensaţiei pentru prejudiciul moral, acordată persoanei fizice, instanţa de judecată va lua în consideraţie caracterul şi gravitatea suferinţelor fizice şi psihice cauzate reclamantului, caracterul informaţiei răspîndite, gradul de răspîndire a informaţiei, personalitatea reclamantului, reputaţia pîrîtului, gradul de vinovăţie a pîrîtului, consecinţele răspîndirii informaţiei defăimătoare, starea materială a reclamantului şi cea a pîrîtului, publicarea rectificării, dezminţirii sau acordarea dreptului la replică pînă la depunerea cererii de chemare în judecată şi alte circumstanţe importante pentru examinarea cauzei.
43. Instanța constată că între părți s-a iscat un litigiu privind apărarea onoarei, demnității și reputației reclamanților *****Cimil, *****Cimil și *****Cimil, ca urmare a afirmației formulate de pârâtul Serghei Ștepa în cadrul unei conferințe administrative organizate la data de 07 august 2023, în prezența unui număr semnificativ de angajați ai IMSP SCTO, cu privire la pretinsa „îmbogățire a familiei” dr. ***** Cimil din fondurile instituției.
44. Litigiu dat are ca obiect evaluarea caracterului defăimător al afirmației pârâtului *„...bine că se îmbogățește familia Dumneavoastră...”*, analizarea impactului acesteia asupra imaginii publice și vieții personale a reclamanților, precum și stabilirea eventualei obligații de dezmințire și reparare a prejudiciului moral.
45. Instanța reține că, potrivit art. 7 alin. (1) din Legea 64/2010 privind libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la

fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.

46. În litigiul dat instanța constată că, la data de 07.08.2023, pârâtul Ștepa Serghei, în calitate de director al IMSP SCTO, a rostit în cadrul unei conferințe administrative organizate cu participarea a circa 30 de angajați ai instituției, afirmația: „bine că se îmbogățește familia dumneavoastră”, în contextul discuțiilor privind obligațiile pecuniare ale instituției față de dr. ***** Cimil. Din probatoriul administrat, inclusiv din declarațiile reclamanților și documentele anexate, rezultă că această afirmație a fost percepută ca făcând referire directă la membrii familiei dr. ***** Cimil, respectiv reclamanții *****Cimil, *****Cimil și *****Cimil.
47. Potrivit art. 2 din Legea 64/2010, defăimarea reprezintă „răspândirea unei informații false care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei”.
48. Instanța constată că afirmația pârâtului se încadrează în această definiție, întrucât: ***afirmația a fost făcută public***, în fața unui colectiv profesional semnificativ, respectiv în prezența a circa 30 de persoane; ***informația permite identificarea expresă a persoanelor vizate***, întrucât în mod rezonabil, având în vedere contextul creat și implicarea activă a lui *****Cimil ca avocat în cauzele judiciare în care dr. ***** Cimil a fost parte, membrii familiei au fost asociați direct cu enunțul pârâtului; ***afirmația este defăimătoare***, în sensul art. 7 alin. (2) lit. b) din Legea 64/2010, întrucât induce ideea că familia Cimil s-ar îmbogăți în mod nejustificat din fonduri publice, ceea ce afectează onoarea, demnitatea reclamanților, iar în cazul reclamantului Cimil *****și a reputației profesionale; ***afirmația nu se bazează pe un substrat factologic suficient***, în sensul art. 7 alin. (4) din Legea 64/2010, deoarece titlurile executorii din care rezultă plata sumelor către dr. ***** Cimil sunt aferente prejudiciilor morale și materiale suferite de aceasta personal în calitate de angajată, și nu pot fi extinse asupra membrilor familiei sale.
49. De asemenea, în conformitate cu art. 24 alin. (1) lit. a)–c) din Legea 64/2010, reclamantul trebuie să dovedească că: pârâtul a răspândit informația; informația este defăimătoare și îi vizează; informația este în esență falsă – ceea ce rezultă din natura despăgubirilor acordate exclusiv dr. ***** Cimil, în baza unor hotărâri judecătorești irevocabile.
50. **Întrucât toate aceste condiții sunt întrunite în prezenta cauză, instanța consideră că afirmația pârâtului trebuie calificată drept defăimătoare în raport cu reclamanții**, iar aceștia sunt în drept să solicite dezmințirea publică a informației în conformitate cu art. 26 alin. (1) și (2) din din Legea 64/2010.

51. De asemenea, instanța constată că forma aleasă de reclamanți pentru dezmințire – respectiv redactarea și comunicarea unei declarații scrise adresate direct celor vizați, cu conținutul expres menționat în cerere – reprezintă o modalitate adecvată de restabilire a drepturilor lezate, în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) din Legea 64/2010.
52. Reieșind din cele constatate, instanța a admis pretenția privind obligarea pârâtului la dezmințirea afirmației defăimătoare, considerând-o justificată în drept și întemeiată în fapt.
53. Cu privire la pretenția de reparare a prejudicului moral, instanța reține următoarele.
54. Reclamanții *****CIMIL, *****CIMIL și *****CIMIL au solicitat, prin cererea de chemare în judecată, repararea de către pârâtul Ștepa Serghei a prejudiciului moral, cauzat prin răspândirea informațiilor denigratoare „...bine că se îmbogățește familia Dumneavoastră”, în sumă de ***** lei pentru fiecare reclamant.
55. Conform art. 21 din Codul civil Drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sînt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esenţa dreptului încălcat şi din caracterul consecinţelor acestei încălcări.
56. Prin admiterea pretenției cu privire la dezmințirea informațiilor instanța a constatat că reclamanților *****Cimil, *****Cimil și *****Cimil le-au fost afectate drepturile personal nepatrimoniale, și anume: dreptul la onoare, demnitate, iar în cazul lui *****Cimil și dreptul la reputație profesională.
57. Afirmația pârâtului – „bine că se îmbogățește familia Dumneavoastră” – exprimată în fața colectivului de lucru al dr. ***** Cimil, într-un context profesional tensionat, în mod obiectiv a afectat reputația și demnitatea reclamanților, în calitate de membri ai familiei vizate, făcând legătura între aceștia și un presupus câștig nejustificat din fonduri publice.
58. Deși pârâtul nu i-a nominalizat pe reclamanți în mod expres, din contextul afirmației, precum și din probele administrate, rezultă fără echivoc că: reclamanții erau cunoscuți ca membri ai familiei dr. ***** Cimil, *****Cimil este soțul acesteia și avocatul care a reprezentat-o în litigiile cu IMSP SCTO. Afirmarea „familia Dumneavoastră” în legătură cu plata despăgubirilor către dr. Cimil a fost percepută de publicul prezent (angajații instituției) ca referindu-se la întreaga familie – adică și la reclamanți.
59. Instanța reține că această identificare este suficientă pentru a afecta drepturile personal nepatrimoniale ale reclamanților, chiar dacă aceștia nu au fost prezenți la ședința administrativă desfășurată la data de 07 august 2023, ora 14:30, în sala de conferințe a IMSP SCTO, în cadrul căreia pârâtul Ștepa

Serghei, în calitate de director al instituției, a făcut afirmația pretins defăimătoare în prezența unui număr de aproximativ 30 de angajați ai spitalului.

60. Corespunzător instanța constată că, în contextul creat, expresia „se îmbogățește familia Dumneavoastră” este: ***falsă în conținut*** – întrucât banii obținuți de dr. Cimil au fost despăgubiri acordate personal, prin hotărâri judecătorești irevocabile; ***denigratoare*** – întrucât sugerează, nejustificat, un avantaj necuvenit al membrilor familiei din resurse publice; ***cu caracter ofensator*** – întrucât induce ideea unei îmbogățiri nepotrivite, ceea ce afectează imaginea reclamanților în mediul social și profesional în care activează.
61. Conform art. 29 alin. (1) din Legea 64/2010 Instanţa de judecată va acorda o compensaţie de natură să aducă satisfacţie persoanei lezate. La stabilirea cuantumului compensaţiei pentru prejudiciul moral, acordată persoanei fizice, instanţa de judecată va lua în consideraţie caracterul şi gravitatea suferinţelor fizice şi psihice cauzate reclamantului, caracterul informaţiei răspîndite, gradul de răspîndire a informaţiei, personalitatea reclamantului, reputaţia pîrîtului, gradul de vinovăţie a pîrîtului, consecinţele răspîndirii informaţiei defăimătoare, starea materială a reclamantului şi cea a pîrîtului, publicarea rectificării, dezminţirii sau acordarea dreptului la replică pînă la depunerea cererii de chemare în judecată şi alte circumstanţe importante pentru examinarea cauzei.
62. Potrivit art. 2036 din Codul civil (1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. (4) Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.
63. Totuși, instanța consideră că acordarea unei compensații bănești nu se justifică în speță, întrucât dezmințirea expresă a afirmației defăimătoare, în forma stabilită de instanță, reprezintă o măsură reparatorie suficientă și proporțională pentru restabilirea drepturilor nepatrimoniale ale reclamanților.
64. Or, în prezenta cauză, instanța a constatat că afirmația pârâtului este defăimătoare în raport cu reclamanții, iar dispunerea obligării pârâtului la

dezmințirea acesteia constituie o formă adecvată de restabilire a reputației și demnității personale ale reclamanților.

65. În consecință, instanța reține că satisfacția echitabilă este realizată deja prin admiterea parțială a acțiunii și obligarea pârâtului la dezmințirea informației, astfel că acordarea suplimentară a unei compensații bănești cu titlu de prejudiciu moral nu se impune.
66. Prin urmare, capătul de cerere privind repararea prejudiciului moral urmează a fi respins ca neîntemeiat.
67. Cu privire la pretenția de încasare a cheltuielilor de judecată, instanța reține următoarele:
68. Conform art. 82 din Codul de procedură civilă Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.
69. Potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.
70. În speță, instanța a admis parțial cererea de chemare în judecată, reținând temeinicia capătului de cerere privind obligarea pârâtului la dezmințirea afirmației defăimătoare, formulată de reclamanți în baza art. 26 din Legea nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare.
71. În susținerea acestei pretenții cu caracter nepatrimonial, reclamanții au achitat taxa de stat în sumă totală de ***** lei, câte ***** lei pentru fiecare reclamant. Această sumă a fost calculată în temeiul Legii taxei de stat nr. 1216-XII din 03.12.1992, aflată în vigoare la data depunerii cererii, 15.09.2023.
72. Având în vedere că această pretenție a fost admisă, instanța va admite și cererea reclamanților privind compensarea taxei de stat aferente acestui capăt de cerere, dispunând încasarea sumei de ***** lei din contul pârâtului Serghei Ștepa în beneficiul reclamantului *****Cimil, care a suportat plata acestei taxe la depunerea cererii (f.d. 2).
73. În ceea ce privește taxa de stat în cuantum de ***** lei, achitată pentru capătul de cerere privind încasarea prejudiciului moral, instanța reține că acest capăt de cerere a fost respins ca neîntemeiat.
74. Prin urmare, în conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, reclamanților nu li se cuvine restituirea sau compensarea taxei de stat aferente pretenției neadmise.

75. În consecință, instanța va admite cererea de compensare a taxei de stat în sumă de ***** lei, iar în privința taxei de stat în mărime de ***** lei, instanța va respinge în această parte această solicitare.
76. Deși o instanță națională dispune de o anumită marjă de apreciere în ceea ce privește alegerea argumentelor și admiterea probelor, aceasta este obligată să își justifice activitățile prin motivarea deciziilor sale (Suominen v. Finlanda, 2003, § 36; Carmel Saliba v. Malta, 2016, §§ 73 și 79).
77. Articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze deciziile, dar nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument [García Ruiz v. Spania [GC], 1999, § 26; Perez v. Franța [GC], 2004, § 81; Van de Hurk v. Țările de Jos, 1994, § 61; Jahnke și Lenoble v. Franța (dec.), 2000].
78. Instanța constată că, în conformitate cu principiul examinării echitabile a cauzei, aceasta este obligată să analizeze toate argumentele principale invocate de părți, având în vedere că dreptul la un proces echitabil presupune motivarea suficientă și clară a hotărârilor judecătorești.
79. În cauza Buzescu c. României (2005, § 67), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că instanțele trebuie să răspundă în mod explicit la principalele argumente formulate de justițiabili. De asemenea, în cauza Donadze c. Georgiei (2006, § 35), s-a subliniat obligația instanțelor de a examina punctele specifice și importante pentru soluționarea cauzei. În aceeași ordine de idei, în cauza Mont Blanc Trading Ltd și Antares Titanium Trading Ltd v. Ucraina (2021, §§ 82 și 84), s-a reiterat necesitatea ca instanțele să analizeze argumentele esențiale ale părților și să ofere un răspuns motivat acestora.
80. Instanța constată că, în conformitate cu principiul examinării echitabile a cauzei a examinat în mod detaliat atât pretențiile reclamanților, cât și poziția procesuală a pârâtului, a analizat temeiurile de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și în referință, a analizat conținutul și contextul afirmației pretins defăimătoare, precum și aplicabilitatea prevederilor Legii nr. 64/2010 și Codului civil. De asemenea, instanța a motivat separat soluția cu privire la fiecare capăt de cerere, oferind un răspuns explicit argumentelor principale invocate de părți.
81. Instanța a respectat dreptul la un proces echitabil prin asigurarea egalității armelor între părți, oferind fiecărei părți posibilitatea de a-și expune poziția, de a propune probe și de a combate susținerile celeilalte părți. Hotărârea este suficient motivată, clarificând temeiurile juridice și factualitatea probată, astfel încât să fie asigurată transparența actului de justiție și să fie respectat dreptul părților la o soluționare justă a litigiului.
82. Astfel, instanța reține că hotărârea este rezultatul unei examinări echitabile și contradictorii a cauzei, cu respectarea exigențelor art. 6 CEDO privind

dreptul la un proces echitabil și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

83. În conformitate cu articolele, 238-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova,

HOTĂRĂȘTE:

Acțiunea la cererea de chemare în judecată depusă de *****Cimil, *****Cimil și *****Cimil către Serghei Ștepa cu privire la apărarea onoarei și reputației și repararea prejudiciului moral se admite parțial.

Se obligă pârîtul Serghei Ștepa să dezmintă informația care a fost prezentată de către Serghei Ștepa publicului angajați IMSP Spitalul Clinic de Traumatologie și Ortopedie, constituit din 30 persoane la data de 07.08.2021, ora 14:30 prin declarația ,,, ... bine că se îmbogățește familia Dumneavoastră (***** Cimil),, prin prezentarea în termen de 30 (treizeci) zile calendaristice din data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, a scuzelor scrise reclamanților *****Cimil, *****Cimil și *****Cimil cu următorul conținut ,,Subsemnatul Serghei Ștepa dezmint informația că familia dr. ***** Cimil (*****Cimil, *****Cimil și *****Cimil) se îmbogățește din banii plătiți de către IMSP SCTO, urmare a executării obligației de plată care derivă din Hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27.04.2022 (dos.2-5794/21) și alte hotărâri de judecată dintre dr. ***** Cimil și ISMP SCTO''.

În partea încasării prejudiciului moral acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la pârâtul Serghei Ștepa în beneficiul reclamantului *****Cimil taxa de stat în mărime de ***** lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău sediul Centru

Președintele ședinței
Judecătorul **Alexandru Mardari**

Copia corespunde originalului
Judecător Alexandru Mardari